

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการ
ของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา

Utilization of Information Technology in Academic Administration
of Educational Institution Administrators according to Teachers' Opinion
under the Secondary Educational Service Area Office Yala

ปริญญญา แก้วแจ่ม¹ และดร.ณพัฐธิกา ปิติเลิศศิริกุล²

Patinya Keawchang¹ and Dr. Napatthika Pitilerdsirikul²

สังกัดคณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

Abstract

This research aimed to: 1) examine the level of information technology use in academic administration of school administrators as perceived by teachers; 2) compare the use of information technology in academic administration classified by educational level, work experience, and school size; and 3) investigate problems and suggestions regarding information technology use in academic administration of school administrators under Yala Secondary Educational Service Area Office. The sample consisted of 415 teachers in the academic year 2024. The research instrument was a questionnaire. Statistics used were mean, standard deviation, and One-way ANOVA. The result showed that 1) The overall level of information technology use in academic administration was at a high level. When considering each aspect, all dimensions were rated at a high level. The highest mean was found in curriculum development, followed by research for educational quality improvement, measurement and evaluation, teaching and learning management, and educational supervision, respectively. 2) The comparison of information technology use in academic administration classified by educational level, work experience, and school size revealed no statistically significant differences at the .05 level in both overall and individual dimensions. 3) Key problems identified included the lack of technology use for curriculum data analysis, insufficient software support for measurement and evaluation, absence of a digital supervision recording system,

inadequate ICT budget for classrooms, and lack of school-based research databases. Suggestions included promoting online surveys for curriculum development, training on evaluation software, supporting online supervision and digital PLCs, allocating ICT budgets, and establishing online research repositories in schools.

Keywords: Information Technology, Academic Administration, Educational Institution Administrators

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ที่ปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 415 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมาคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนและการสอน และด้านการนิเทศการศึกษา 2) ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน 3) ปัญหาที่พบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ การขาดการนำเทคโนโลยีมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตร การขาดการสนับสนุนซอฟต์แวร์สำหรับการวัดและประเมินผล การขาดระบบบันทึกการนิเทศการศึกษา การขาดงบประมาณสนับสนุนอุปกรณ์ ICT ประจำห้องเรียน และการขาดฐานข้อมูลงานวิจัยในโรงเรียน ข้อเสนอแนะ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการใช้แบบสำรวจออนไลน์เพื่อพัฒนาหลักสูตร จัดอบรมการใช้ซอฟต์แวร์วัดและประเมินผล สนับสนุนระบบนิเทศออนไลน์และ PLC ดิจิทัล จัดสรรงบประมาณสำหรับอุปกรณ์ ICT และจัดสร้างคลังงานวิจัยออนไลน์ประจำสถานศึกษา

คำสำคัญ: เทคโนโลยีสารสนเทศ, การบริหารงานวิชาการ, ผู้บริหารสถานศึกษา

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมโลกในศตวรรษที่ 21 ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) ส่งผลให้ระบบการศึกษาในฐานะกลไกสำคัญของ การพัฒนาประเทศต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอย่างจริงจัง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560–2579) ได้กำหนดให้การพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นกลยุทธ์หลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับบุคลากรทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการศึกษา ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญของการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 67 กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้และการ ประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันรัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มี ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง และการปฏิบัติงานในหน้าที่ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) งานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา เนื่องจาก ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพผู้เรียนและประสิทธิภาพของสถานศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการไว้ 5 ด้านหลัก ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวัดผลประเมินผล การนิเทศการศึกษา การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนและการสอนและการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทสำคัญในงานวิชาการทั้ง 5 ด้านนี้อย่างชัดเจนในด้านการพัฒนาหลักสูตร เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้ผู้บริหารและครูสามารถเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลความต้องการของ ผู้เรียนและชุมชนได้อย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ ในด้านการวัดผลประเมินผล เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยในการ ออกแบบเครื่องมือวัดผล การจัดเก็บคะแนนและการรายงานผลได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว ในด้านการนิเทศ การศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยในการวางแผน บันทึก และประมวลผลข้อมูลจากการนิเทศทำให้สามารถนำผล ไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง ในด้านการเรียนการสอน เทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้ผู้บริหาร ส่งเสริมครูในการผลิตสื่อดิจิทัล ประยุกต์วิธีการสอนแบบใหม่ และบูรณาการการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความแตกต่าง ของผู้เรียนได้อย่างหลากหลายและในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือ สำคัญในการสืบค้น จัดเก็บ เผยแพร่งานวิจัยในชั้นเรียนและสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา (บุญทัน ดอกโธสง, 2563; กนกวรรณ จันทรวงศ์, 2563)

ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำทางวิชาการมีบทบาทสำคัญยิ่งในการผลักดันและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการบริหารงานวิชาการงานวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสูงสามารถวางแผน และดำเนินการด้านวิชาการได้อย่างเป็นระบบมากขึ้นสามารถนำข้อมูลสารสนเทศมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาคุณภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และสามารถพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ (กฤตเมธ แป้งงาม, 2564) นอกจากนี้ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานวิชาการยังช่วยลดภาระงานเอกสาร เพิ่มความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลส่งเสริมการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานข้อมูล และเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสาร ระหว่างผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ผ่านระบบดิจิทัล เช่น การใช้ Google Workspace for Education หรือ Microsoft 365 for Education รวมทั้งแพลตฟอร์มดิจิทัลต่าง ๆ เพื่อการจัดการเรียนรู้และบริหารจัดการชั้นเรียน (บุญ ทัน ดอกโธสง, 2563) กล่าวได้ว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จึง เป็นปัจจัยสำคัญ ที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาโดยรวม

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีนโยบายและการสนับสนุนจากรัฐในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา แต่ในบริบทของสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดยะลา ยังคงพบปัญหาและความท้าทายสำคัญหลายประการ ทั้งในด้านความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม ระดับทักษะดิจิทัลของครูและผู้บริหารที่แตกต่างกัน และความเหลื่อมล้ำของการเข้าถึงเทคโนโลยีระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่ (พยุศรี เย็นเปี่ยม, 2565) ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และในหลายกรณียังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ขนาดของสถานศึกษา ระดับการศึกษาของครู และประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งล้วนส่งผลต่อความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญ

ปัญหาดังกล่าวสะท้อนออกมาอย่างชัดเจนผ่านผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา ปีการศึกษา 2567 ซึ่งพบว่าค่าเฉลี่ย O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ที่ 34.02 คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศที่ 35.15 คะแนน และค่าเฉลี่ย O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ที่ 31.63 คะแนน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศที่ 31.86 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2568) ผลการทดสอบดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา ยังมีปัญหาด้านคุณภาพที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน ซึ่งหนึ่งในสาเหตุสำคัญที่ไม่อาจมองข้ามได้ คือการที่ผู้บริหารสถานศึกษายังใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการได้ไม่เต็มศักยภาพ ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การวัดผลและประเมินผล การนิเทศการศึกษา การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยตรง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทาง ในการพัฒนาและส่งเสริมผู้บริหารสถานศึกษาให้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ อันจะช่วยลดช่องว่างด้านคุณภาพการศึกษาระหว่างสถานศึกษาในพื้นที่ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ลดความเหลื่อมล้ำทางเทคโนโลยี และสร้างมาตรฐานในการบริหารงานวิชาการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และมีความยั่งยืนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลาต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 การใช้อินเทอร์เน็ตในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนและการสอน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการค้นคว้าวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 จำนวนทั้งหมด 415 คน จาก 12 โรงเรียน ปีการศึกษา 2567 (ข้อมูลสารสนเทศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5: 2568: 1)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ คือ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 204 คน จาก 12 สถานศึกษา ได้มาจากการคำนวณสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (ถานิษฐ์ ศิลป์จารุ, 2549: 47; อ้างอิงจาก Taro Yamane) เพื่อกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาสถานศึกษาที่อยู่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีการศึกษา 2567

ขอบเขตด้านเวลา

ระหว่างเดือน มิถุนายน พ.ศ.2568 – พฤษภาคม 2569

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา

ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

สังต์ อุทรานันท์ (2563: 14) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารสถานศึกษา คือ กระบวนการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การทางการศึกษาโดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำและการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

พิชัย เสงี่ยมจิตต์ (2563: 35) ได้อธิบายว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง ศิลปะในการทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยความร่วมมือของผู้อื่น ทั้งในด้านการวางแผน การจัดองค์กร การบริหารบุคคล การอำนวยความสะดวก และการควบคุมกำกับดูแล เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

กิติมา ปรีดีติติก (2563: 92) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการที่ผู้บริหารดำเนินการเพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ โดยใช้ภาวะผู้นำ ทักษะการบริหาร และการมีส่วนร่วมของชุมชน

วิโรจน์ สารรัตน์ (2564: 28) ได้กล่าวถึงการบริหารสถานศึกษาว่า เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การทางการศึกษา โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สุภาภรณ์ เทียงทางธรรม (2564: 11) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา หมายถึง การจัดกระบวนการทำงานโดยผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนทั้งศาสตร์และศิลป์ให้เกิดความร่วมมือกันของบุคลากรในสถานศึกษาในการพัฒนาสถานศึกษาพัฒนาเยาวชน ชุมชน สังคมในทุก ๆ ด้านเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและตรงตามความต้องการของสังคม

กัญจนพร ศรีมงคล (2565: 33) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา หมายถึง การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การทำงานต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาที่จะทำให้บุคลากรเกิดการรับรู้กระบวนการในการบริหารสถานศึกษาเพื่อสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทำให้เกิดความร่วมมือและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่นำไปสู่การดำเนินงานที่ดีมีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการ รูปแบบการดำเนินงานโดยผ่านบุคคลและทรัพยากรขององค์กร โดยอาศัยการมีส่วนร่วมและปัจจัยต่าง ๆ เพื่อนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย เพื่อให้สถานศึกษามีคุณภาพโดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์กับการศึกษามากที่สุด ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านความรู้ความสามารถทักษะ ทักษะคิด ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมโดยผ่านวิธีการของสถานศึกษา

การบริหารงานวิชาการ

กนกพร ศิริวัฒนา (2566: 41) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่าเป็นการสร้างสรรค์และจัดการนวัตกรรมการเรียนรู้ผู้บริหารมีบทบาทเป็น “ผู้อำนวยการความสะอาด” และ “ผู้สร้างแรงบันดาลใจ” ให้ครูคิดค้นนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

วิภาวรรณ สุขใส (2564: 12) ให้ความหมายว่าการบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารจัดการที่ยืดหยุ่นเพื่อปรับตัวเข้ากับความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อให้การศึกษาบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นงลักษณ์ ศรีนวล (2563: 56) นิยามการบริหารงานวิชาการว่าเป็นการจัดระบบและวางแผนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

กล่าวโดยสรุป ความหมายของการบริหารงานวิชาการ ไม่ได้จำกัดอยู่แค่การจัดการหลักสูตรและกิจกรรมในชั้นเรียนเท่านั้น แต่ได้ขยายขอบเขตไปสู่การบริหารจัดการที่เน้นนวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี การบริหารทรัพยากร และการสร้างความร่วมมือกับชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในยุคสมัยใหม่

การสังเคราะห์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาในการสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ประกอบด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2. ด้านการวัดผลประเมินผล 3. ด้านการนิเทศการศึกษา 4. ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนและการสอน 5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการวัดผลประเมินผล

3. ด้านการนิเทศการศึกษา
4. ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนและการสอน
5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา ปีการศึกษา 2567 จำนวน 415 คน จาก 12 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ยะลา ปีการศึกษา 2567 จำนวน 204 คน จาก 12 โรงเรียน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการคำนวณจาก สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 : 727-728) จากนั้นทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากร (Proportional Allocation) ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ขนาดของสถานศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา มี 5 ด้าน ด้านละ 6 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการวัดผลประเมินผล 3) ด้านการนิเทศการศึกษา 4) ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน 5) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา เป็นคำถามแบบปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันรัชต์ภาคย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามของครูผู้สอนถึงผู้บริหารในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามถึงครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลาที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 204 คน โดยใช้วิธีการส่งและรับคืนด้วยตนเองภายใน 20 วัน นับตั้งแต่วันที่ส่ง
3. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบจำนวนแบบสอบถามและความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม หากพบว่ายังไม่ครบตามจำนวนหรือแบบสอบถามยังไม่มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ให้ครูผู้สอนดำเนินการตามที่พบ
4. เมื่อได้แบบสอบถามครบถ้วนและมีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยดำเนินการเขียนหมายเลขของแบบสอบถามแต่ละฉบับ เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้สถิติในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการวัดผลประเมินผล 3) ด้านการนิเทศการศึกษา 4) ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน 5) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยใช้สถิติในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 โดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปร โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าที (t-test) ตามตัวแปร ระดับการศึกษา การทดสอบค่าเอฟ (F-test) หรือวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one Way ANOVA) หากพบความแตกต่าง ทำการทดสอบด้วยใช้วิธีการของเซฟเฟ่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 142-143) ตามตัวแปร ขนาดของโรงเรียน แปรประสบการณ์ในการทำงาน

4. วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการวัดผลประเมินผล 3) ด้านการนิเทศการศึกษา 4) ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน 5) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อ	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารงานวิชาการผู้บริหารสถานศึกษา	n = 204		ระดับ
		\bar{X}	S.D.	
1.	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.38	0.54	มาก
2.	ด้านการวัดผลประเมินผล	4.28	0.66	มาก
3.	ด้านการนิเทศการศึกษา	4.21	0.74	มาก
4.	ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนและการสอน	4.26	0.72	มาก
5.	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.29	0.68	มาก
รวม		4.28	0.67	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.54) รองลงมาคือด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.68) ด้านการวัดผลประเมินผล ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.66) ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนและการสอน ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.72) และด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ โดยด้านการนิเทศศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แต่ยังคงอยู่ในระดับมาก

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา แยกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการ	ระดับการศึกษา		ประสบการณ์ในการทำงาน		ขนาดของสถานศึกษา	
	t	p	F	p	F	p
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	5.246	0.023	.483	.618	1.624	.200
2. ด้านการวัดผลประเมินผล	0.079	0.779	.700	.498	.796	.452
3. ด้านการนิเทศการศึกษา	0.317	0.574	.543	.582	.737	.480
4. ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนและการสอน	0.775	0.380	1.229	.295	1.474	.231
5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	0.135	0.714	2.539	.081	1.015	.364
รวมเฉลี่ย	5.251	0.033	.926	.398	1.622	.200

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอนไม่แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะโดยใช้ข้อคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบข้อด้านปัญหาและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ปัญหา คือ ผู้บริหารยังขาดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการของผู้เรียนและชุมชน เพื่อนำมาเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นรูปธรรม ข้อเสนอแนะ คือ ผู้บริหารควรส่งเสริมการใช้โปรแกรมหรือแบบสำรวจออนไลน์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย

2. ด้านการวัดผลประเมินผล ปัญหา คือ ผู้บริหารขาดการสนับสนุนแอปพลิเคชันที่ช่วยในการสร้างคลังข้อสอบและการวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบ ข้อเสนอแนะ คือ ผู้บริหารควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการและสนับสนุนซอฟต์แวร์สำหรับการวัดและประเมินผลออนไลน์ รวมถึงโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาลูกเรียนได้อย่างรวดเร็ว

3. ด้านการนิเทศการศึกษา ปัญหา คือ ผู้บริหารขาดระบบการจัดเก็บร่องรอยการสอนหรือวิดีโอการสอนของครู เพื่อใช้ในการนิเทศแบบกัลยาณมิตรหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ข้อเสนอแนะ คือ ผู้บริหารควรสนับสนุนอุปกรณ์และระบบสำหรับการนิเทศผ่านห้องเรียนออนไลน์ หรือการใช้คลิปวิดีโอเพื่อประกอบการทำ PLC

4. ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนและการสอน ปัญหา คือ ผู้บริหารขาดการสนับสนุนงบประมาณสำหรับการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เช่น Smart TV, โปรเจคเตอร์, คอมพิวเตอร์ประจำห้องเรียน รวมถึงแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ทำให้ครูมีข้อจำกัดในการสร้างสื่อการสอน และนำสื่อไปใช้จริงในห้องเรียน ข้อเสนอแนะ คือ ผู้บริหารควรสนับสนุนการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์และแอปพลิเคชัน เพื่อการศึกษาให้เพียงพอต่อความต้องการของครูและนักเรียน

5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปัญหา คือ ผู้บริหารขาดการสนับสนุนความรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้กับครู ทำให้ได้งานวิจัยที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุดและยังขาดฐานข้อมูลหรือคลังวิจัยในโรงเรียนทำให้ครูไม่เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และไม่มีการวิจัยรูปแบบใหม่ ข้อเสนอแนะ คือ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการอบรมทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้ครูได้แนวทางการทำวิจัยที่สามารถแก้ปัญหาของโรงเรียนได้ตรงจุด และส่งเสริมให้มีฐานข้อมูลหรือคลังวิจัยในโรงเรียนเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูภายในโรงเรียน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖ ให้ความสำคัญกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT และส่งเสริมทักษะดิจิทัล ได้กระตุ้นให้ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานวิชาการมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตเมธ ปั่นงาม (2564) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษราพร บุรีชัย (2568) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนชภัค เสถียรยุกต์ (2568) ที่ศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขจิราภรณ์ ทิพย์อุตร (2566) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อลิสมิน เจ๊ะอิซอ (2568) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้เทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2. จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน เว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนทุกระดับการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร มีความเห็นว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และท้องถิ่น เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารมีการจัดอบรมคณะครูและผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตรผ่านสื่อเทคโนโลยี ผู้บริหารมีการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ การเปิดโอกาสให้ครูและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตร ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร รวมถึงการประชุมสัมมนาและเผยแพร่หลักสูตรสถานศึกษาผ่านช่องทางออนไลน์ในทุกสถานศึกษา ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ อลิสมิน เจ๊ะอิซอ (2568) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้เทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษาและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา วรวัตร (2567) ที่ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการเชิงรุกในยุคดิจิทัล กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 9 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการเชิงรุกในยุคดิจิทัล จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน 3 กลุ่ม ได้แก่ น้อยกว่า 10 ปี 10-20 ปี และมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน ทั้งภาพรวมและทุกรายด้าน ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 2 โดยครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะนโยบายการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ยะลา มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมครูทุกกลุ่ม โดยไม่คำนึงถึงประสบการณ์การทำงาน ทำให้ครูทุกกลุ่มรับรู้และประเมินการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหารในระดับที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีเข้าถึงง่ายและมีการใช้งานอย่างแพร่หลาย ครูที่มีประสบการณ์น้อยซึ่งคุ้นเคยกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ และครูที่มีประสบการณ์มากซึ่งมีความเข้าใจในบริบทการบริหารงาน จึงมีมุมมองที่ไม่แตกต่างกันนัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อสิมิน เจ๊ะอิซอ (2568) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้เทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 และ ชนิษฐา วรวัตร (2567) ที่ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการเชิงรุกในยุคดิจิทัล กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 9 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่พบว่า การเปรียบเทียบตามประสบการณ์ในการทำงานโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขจิราภรณ์ ทิพย์อุตร (2566) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ความแตกต่างดังกล่าวอาจเนื่องมาจากความแตกต่างของบริบทพื้นที่และนโยบายการส่งเสริม ICT ของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา

4. จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดต่างกัน ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน ทั้งภาพรวมและทุกรายด้าน ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 3 โดยสถานศึกษาขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมสูงสุด รองลงมาคือขนาดกลาง และขนาดเล็ก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ยะลา มีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการอย่างสม่ำเสมอและเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทุกโรงเรียนในสังกัด ไม่ว่าจะป็นโรงเรียนขนาดใดก็ตาม สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ยะลา (2567) ที่มุ่งสู่การเป็นองค์กรแห่งคุณภาพและพัฒนาระบบบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมให้ทั่วถึงทุกสถานศึกษาในสังกัด จึงทำให้ครูในทุกขนาดสถานศึกษารับรู้ต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารในระดับที่ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยที่ทุกขนาดสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อสิมิน เจ๊ะอิซอ (2568) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้เทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ที่พบว่า การเปรียบเทียบตามขนาดสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขจิราภรณ์ ทิพย์อุตร (2566) ที่ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการเชิงรุกในยุคดิจิทัล กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 9 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่พบว่า การเปรียบเทียบตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนัชภัค เสถียรยุทต์ (2568) ที่ศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ที่พบว่า การเปรียบเทียบตามขนาดสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สรุปผล

ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมาคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการดำเนินงาน

เกี่ยวกับการเรียนและการสอน และด้านการนิเทศการศึกษา และผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาที่พบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ การขาดการนำเทคโนโลยีมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตร การขาดการสนับสนุนซอฟต์แวร์สำหรับการวัดและประเมินผล การขาดระบบบันทึกการนิเทศการศึกษา การขาดงบประมาณสนับสนุนอุปกรณ์ ICT ประจำห้องเรียน และการขาดฐานข้อมูลงานวิจัยในโรงเรียน ข้อเสนอแนะ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการใช้แบบสำรวจออนไลน์เพื่อพัฒนาหลักสูตร จัดอบรมการใช้ซอฟต์แวร์วัดและประเมินผล สนับสนุนระบบนิเทศออนไลน์ และ PLC ดิจิทัล จัดสรรงบประมาณสำหรับอุปกรณ์ ICT และจัดสร้างคลังงานวิจัยออนไลน์ประจำสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูและผู้เกี่ยวข้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความต้องการของผู้เรียนด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำผลมาปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทของชุมชนและจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงใช้ช่องทางออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่หลักสูตรไปยังผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง
2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้ซอฟต์แวร์และแอปพลิเคชันสำหรับการวัดและประเมินผลออนไลน์ เช่น Google Classroom, Class Point หรือโปรแกรมสร้างคลังข้อสอบและวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบ รวมถึงสนับสนุนให้ครูใช้ระบบสารสนเทศในการติดตามและรายงานพัฒนาการของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยลดข้อผิดพลาดในการรายงานผลและสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษ โดยจัดหาและสนับสนุนอุปกรณ์และระบบสำหรับการนิเทศผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น ระบบบันทึกวิดีโอการสอน แพลตฟอร์ม Zoom หรือ Microsoft Teams เพื่อใช้ในการสังเกตการสอนจากระยะไกล นอกจากนี้ควรส่งเสริมการทำ Professional Learning Community (PLC) ในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้ครูสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้การสอนกันได้อย่างสะดวกและต่อเนื่อง
4. ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการติดตามและประเมินผลการสอนของครูอย่างเป็นระบบ เช่น การใช้แบบบันทึกการนิเทศออนไลน์ การวิเคราะห์ข้อมูลผลการเรียนของนักเรียนเพื่อประเมินประสิทธิผลของการสอน และสนับสนุนให้ครูใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๑๖ ควรกำหนดนโยบายและจัดสรรงบประมาณสนับสนุนระบบสารสนเทศสำหรับการประเมินผลการสอนให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษาในสังกัดด้วย เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพครูเป็นไปอย่างเท่าเทียมและมีมาตรฐานเดียวกัน
5. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้มีการจัดอบรมทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน พร้อมกับจัดสร้างฐานข้อมูลหรือคลังงานวิจัยออนไลน์ประจำสถานศึกษา เพื่อเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานวิจัยระหว่างครูภายในโรงเรียน รวมถึงส่งเสริมให้ครูได้รับการสนับสนุนแหล่งทุนวิจัยและเผยแพร่งานวิจัยผ่านสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่วัฒนธรรมการวิจัยที่ยั่งยืนในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบหรือแนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนิเทศการศึกษา เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่เก็บข้อมูลจากมุมมองของครูผู้สอน ซึ่งทำให้ทราบเพียงระดับการใช้เทคโนโลยีในการนิเทศ แต่ยังไม่ทราบถึงสาเหตุเชิงลึกและอุปสรรคที่แท้จริงที่ทำให้ค่าเฉลี่ยด้านนี้ต่ำสุด การวิจัยและพัฒนารูปแบบ (R&D) ในครั้งต่อไปจะช่วยสร้างนวัตกรรมการนิเทศที่ตอบโจทย์บริบทเฉพาะของสถานศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ควรขยายขอบเขตการวิจัยให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายยิ่งขึ้น เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา หรือนักเรียน เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ใช้ครูผู้สอนเป็นกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว ทำให้ข้อมูลสะท้อนมุมมองเพียงด้านเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งมุมมองของผู้ใช้เทคโนโลยี มิใช่ผู้กำหนดนโยบาย การรวมกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายจะทำให้ได้ภาพรวมที่รอบด้านและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สามารถนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการได้อย่างครอบคลุมทุกภาคส่วน

3. ควรทำการวิจัยติดตามผล (Follow-up Research) หลังจากมีการนำนโยบายหรือโครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการไปปฏิบัติ เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่เก็บข้อมูล ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง จึงไม่สามารถอธิบายได้ว่านโยบายหรือโครงการส่งเสริมการใช้ ICT ที่ดำเนินอยู่นั้นก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางใด และมีประสิทธิผลในระยะยาวเพียงใด การวิจัยติดตามผลจะช่วยประเมินความยั่งยืนของการพัฒนา และให้ข้อมูลสำหรับการปรับปรุงนโยบายการบริหารงานวิชาการด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

References

- กนกพร ศิริวัฒนา. (2566). การบริหารงานวิชาการเชิงนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารการพัฒนาศึกษา*, 15(1), 40-45.
- กฤตเมธ แป้งงาม. (2564). การศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง. สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- กัญจนพร ศรีมงคล. (2565). การสร้างความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชนที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- กิติมา ปรีดีติลล. (2563). *ความรู้ทางการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: ศรีวิทยาการพิมพ์.
- ชนิษฐา วรวัตร. (2567). การบริหารงานวิชาการเชิงรุกในยุคดิจิทัล กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพ ศูนย์การศึกษาพิเศษ กลุ่มเครือข่ายที่ 9 สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ. *วารสารการบริหารการศึกษา มมร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 4(3), 1-15.
- ธันชภัค เสถียรยุกต์. (2568). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3. *วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร*, หน้า 184-196.

- นงลักษณ์ ศรีนวล. (2563). ความหมายและแนวคิดของการบริหารงานวิชาการในฐานะการบริหารเชิงระบบ. *วารสารวิจัยการศึกษาศาสตร์*, 17(2), 54–60.
- บุญทัน ดอกไธสง. (2563). *AI for executive leader สำหรับนักบริหารมืออาชีพ*. พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- บุษราพร บุรีชัย. (2568). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน เครือข่ายที่ 71 กรุงเทพมหานคร. *วารสารสังคมพัฒนศาสตร์*, หน้า 105–116.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา. (2567). *ประวัติความเป็นมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา*. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2568, จาก <https://www.sesaoyala.go.th/>
- พิชัย เส็งยมจิตต์. (2563). *การบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: บริษัท บุ๊คส์ วัน จำกัด.
- วิภาวรรณ สุขใส. (2564). การบริหารงานวิชาการที่ยืดหยุ่นในบริบทความเปลี่ยนแปลงทางสังคม. *วารสารวิจัยและพัฒนาศาสตร์ศึกษา*, 12(1), 10–15.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2564). *การวิจัยทางการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- สังต์ อุทรานันท์. (2563). *พื้นฐานและหลักการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.
- สุขจิราภรณ์ ทิพย์อุตร. (2566). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 18(2), 63–81.
- สุภาภรณ์ เทียงทางธรรม. (2564). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารสถานศึกษากับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยโดยใช้สมองเป็นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด*. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อลิมีน เจ๊ะอิซอ. (2568). การใช้เทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดยะลา. *วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา*, 16(2), 110–125.